

καὶ Ἀκαρνάνων ἐπὶ τοῦ ἐθνικοῦ πολέμου, ἐπειδὴ καὶ τὸ νηπίον τοῦτο ἐθεωρεῖτο ἀνήκον εἰς τὴν Ἑπτάνησον. Ἐχει δὲ τινὰς κατοίκους, ὕδωρ, γῆν καλὴν καὶ θέσιν ἀξιόλογον.

Ἀναμφιβόλως ὑπάρχουσιν ἐν τῇ Ἑλλάδι καὶ ἄλλοι τόποι ὁμώνυμοι, ὀνομασθέντες πάντες ἀπὸ τοῦ φυτοῦ.

Τὸν Κάλαμον τῆς Λυκίας, συνώκισαν οἱ ἀγαθοὶ Μεγιστεῖς κυρίως κατὰ παρακίνησιν τοῦ ὑποφαινομένου, ὡς θέσιν εὐλίμενον καὶ ἐμπορικὴν. Οἱ αὐτοὶ αὐθόρμητοι κατώκισαν ἐκ πολλοῦ ἄλλας δύο τῆς ὠραίας Λυκίας παλαιὰς καὶ ἐρήμους πόλεις, τὴν Ἀντίφελλον ἐντὸς μεγάλου καὶ καλοῦ λιμένος καὶ τὰ Μῦρα, ὅπου ἐτάφη ὁ ἅγιος Νικόλαος, τιμώμενος αὐτόθι ἐτησίως ὑπὸ τῶν περιοίκων Χριστιανῶν.

Οἱ Μεγιστεῖς λέγονται χυδαϊότερον Καστελοῤῥιζιῶται, κατοικοῦτες τὴν πλησίον νησιᾷ Μεγίστην, οἱ πάντες ἐμποροὶ καὶ ναυτικοί, φρόνιμοι καὶ ὁμονοεῦντες, καὶ ἔχοντες πολλὰς μετὰ τῆς Λυκίας σχέσεις.

Ι. Γ. ΛΑΤΡΗΣ.

ΜΑΚΡΟΒΙΟΤΗΣ. Ὁ Ζήνων ἔζησε 102 ἔτη, ὁ Δημόκριτος 104, ὁ Πύρρων καὶ ὁ Διογένης ἀνά 90, ὁ Ἰπποκράτης 99, ὁ Πλάτων 82, ὁ Ἰσοκράτης 98, καὶ ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ Γοργίας 107. Καὶ ἂν ὁ Ζήνων, ὁ Σωκράτης, ὁ Δημόκριτος καὶ ὁ Ἀρχιμήδης δὲν ἀπέθνησκον βίαιον θάνατον, ᾗθελον ζήσαι καὶ πολὺ πλεόν. Ὁ Σοφοκλῆς, ζήσας 95 ἔτη, τοιαύτην ἐτήρησε δύναμιν νοῦς, ὥστε ἀπήγγειλε τὴν περιώνυμον αὐτοῦ τραγωδίαν «Οἰδίπους ἐν Κολωνῷ». Ἀλλὰ καὶ ὁ Πίνδαρος, ζήσας 84 ἔτη, καὶ ὁ Σιμωνίδης 90, διετήρησαν μέχρι τέλους τὴν ζωηρότητα τοῦ ἰδίου πνεύματος.

Ἐπὶ τοῦ αὐτοκράτορος Οὐεσπασιανοῦ, ἀκμάσαντος τὴν πρώτην ἀπὸ Χριστοῦ ἑκατονταετηρίδα, ἐγένετο καταγραφή τῶν κατοίκων τοῦ κράτους, ἧς τινος ὁμως τὰς περὶ μακροβιότητος εἰδήσεις δὲν πρέπει ἵσως νὰ παραδεχθῶμεν ἀδυσπνίστως. Ὁ ἀρχαιότερος Πλίνιος λέγει ὅτι κατὰ τὴν καταγραφὴν ταύτην, μόνον εἰς τὴν μεταξὺ Ἀπεννίνων καὶ Πάδου χώραν εὗρέθησαν πεντήκοντα τέσσαρες μὲν ἔχοντες 100, δεκατέσσαρες δὲ 110, δύο 125, τέσσαρες 130, τέσσαρες 135 καὶ τρεῖς 140 ἐτῶν ἡλικίαν. Εἰς μίαν μόνην πόλιν λέγει ὅτι 27 κάτοικοι αὐτῆς εἶχον 110, τέσσαρες 120 καὶ εἰς 150 ἐτῶν ἡλικίαν. Τόσῳ δὲ μάλλον ἐπέχομεν νὰ πιστεύσωμεν τὰς εἰδήσεις ταύτης, ὅσον ἡ χώρα εἰς ἣν ἀποδίδεται ἡ τόση μακροβιότης δὲν εἶναι ἐκ τῶν εὐκρασετέρων.

Τὸ 1840 εἰς τὴν βόρειον Ἀμερικὴν, ὅτε κατωκεῖτο ὑπὸ 17 ἑκατομμυρίων μόνον, ὧν δύο ἑκατομ. ἦσαν μαῦροι, 791 λευκοὶ ὑπερέβαινον τὰ 100 ἔτη. Μεταξὺ ὁμως τῶν μαύρων, τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς ἦτο ἐλάχιστος, εὗρέθησαν 1980 ὑπερεκατοντούταις.

Εἰς τὴν αὐτὴν ἐπικράτειάν τὸ 1855 ἀπέθανον τεσσαράκοντα τρεῖς ἑκατοντούταις· ἡ ἀνὴρ εἶχεν 110 καὶ μία γυνή 109 ἐτῶν ἡλικίαν· μία δὲ μαύρη 120 καὶ εἰς μαῦρος 130.

Ἐπὶ τῶν καθ' ἡμᾶς ἡμερῶν Γάλλος τις Lahay καλούμενος, ἐλθὼν εἰς γάμον τὸ 70 ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ, ἐγέννησε πέντε τέκνα καὶ ἔζησεν 120 ἔτη. Ὁ Ἰωάννης Ἐσνιγκαμ, στρατιώτης τὸ πρῶτον καὶ ἔπειτα χειρῶναξ, ἔζησεν 144. Ὀκτὼ δὲ ἡμέρας πρὶν ἀποθάνῃ διέτρεχε πεζὸς ἐξ λευγῶν διαστήμα. Ὁ Δανὸς ναύτης Δράκεμπεργ ἐνουμφεύθη τὸ 111 ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ καὶ ἀπέθανε τὸ 146. Ὁ Θωμᾶς Πάρρε, χωρικός, ἦτο ζωηρότατος τὸ 142 ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ, ἀπέθανε δὲ τὸ 152. Πόλωνός τις ἐνουμφεύθη τὸ τρίτον, 93 ἐτῶν ὧν ἐγέννησε τέκνα, καὶ τὸ 1796, ὧν 163 ἐτῶν, ἦτο ζωηρὸς καὶ ὑγιής. Ὁ Νορβηγὸς Ἰω. Σούρριγκτον ἀπέθανεν 160 ἐτῶν, ἀφ' οὗ υἱὸν 103 καὶ ἄλλον 9! . . . Ὁ ἁλιεὺς Γέγκος, ἐκολύμβησεν ἄριστα 100 ἔτη ἔχων, καὶ ἀπέθανε 169. Ὁ Σκωτὸς Κίντιγκερν καὶ ὁ Οὐγγρὸς Κζάρταν ἐγένοντο καὶ οἱ δύο 180 ἐτῶν.

Ἀύσεις τοῦ ἐν τῷ 362 φυλλάδιῳ Αἰνίγματος καὶ τοῦ Γρίφου.

Ἀλέκτωρ — Ἐκτωρ.

=

Φιλῶ τὰς Ἑλληνίδας.

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ.

Φυλλάδ. 362.

Σελ. 40, στήλ. 2, στίχ. 11 ἀντὶ θάνατον, γράφε θρόνον.

Ἡ ἐν σελ. 35 ὑπ' ἀριθ. 24 ὑποσημείωσις ἐξοβλατιστέα ὡς μὴ ἀκριβής.

ΓΡΙΦΟΣ.

